

**РОЗДУМИ ПРО ВЧЕНОГО-ПЕДАГОГА
ІВАНА ДМИТРОВИЧА КВІТА
(100-річчя від дня народження)**

На життєвому шляху кожного з нас трапляються люди, які, навіть після нетривалого знайомства з ними, змушують нас подумки повертатися до спогадів та роздумів про ті сенси і смисли, які вони несли у світ, про ту шляхетність у поведінці і ненав'язливу галантність, яких так бракує сьогодні, про скромну мудрість і дар спілкування. Впродовж майже сорока років студенти та співробітники Франкового університету мали нагоду вчитися у такої людини – Івана Дмитровича Квіта. Колеги – вчитися суворій правді життя, студенти – вивчати найскладніші математичні теорії, а разом, культуру поведінки, лаконічність і виважену гідність. Тільки з плином часу приходить усвідомлення того, якою потужною особистістю був твій колега, вчитель, наставник.

Мабуть, ніхто з його ровесників, що народились у Західній Україні, не входив у науку так стрімко і впевнено.

Іван Квіт, нащадок давнього козацького роду, народився 16 листопада 1921 року в с. Поморяни Золочівського району. Після закінчення 7 класів школи в Поморянах та 3-ї середньої школи м. Львова влітку 1940 року став студентом фізико-математичного факультету Львівського державного університету ім. Івана Франка. Війна перервала навчання, але не змінила твердих намірів юнака, і з 1945 до 1949 Іван Дмитрович продовжив навчання на фізико-математичному факультеті. Одразу ж після закінчення університету вступив до аспірантури на кафедрі теорії ймовірностей. Трирічний термін навчання в аспірантурі завершився в 1952 році успішним захистом кандидатської дисертації і здобуттям вченого ступеня кандидата фізико-математичних наук.

З вересня 1952 року Іван Дмитрович Квіт – старший викладач кафедри теорії функцій і теорії ймовірностей, а з 1953 і до останніх років життя – доцент Львівського державного університету імені Івана Франка (кафедр теорії функцій і теорії ймовірностей, вищої математики, теорії оптимальних процесів).

Учень академіка Б.В. Гнеденка, Іван Дмитрович Квіт розвивав нові напрямки в теорії ймовірностей, математичній статистиці та теорії надійності. Опублікував понад 60 наукових праць, із них 13 навчальних посібників, які ще довго будуть зразками методичних розробок.

Про цю щирю і чесну людину, талановитого педагога, великого патріота України можна розповідати багато. Математик за фахом, водночас мав ґрунтовні знання з

філософії, літератури, історії. Глибока ерудиція, багаті знання і досвід робили його лекції цікавими, колоритними, незабутніми. Вільно володів 8 мовами (українською, російською, польською, англійською, німецькою, французькою, грецькою та латинню), тому мав прямий доступ до всіх наукових надбань людства. У науковій бібліотеці університету жоден новий випуск журналу “Technometrics” не залишився поза увагою вченого. Сьогодні огляд іноземної літератури – це буденність, а у сімдесятих – вісімдесятих роках – це була розкіш. Для тогочасних студентів був чудовий приклад для наслідування, коли в читальному залі наукової бібліотеки вони повсякчас бачили поважного викладача зі стосом іноземних видань.

Упродовж 40 років студенти фізико-математичного, механіко-математичного факультету та факультету прикладної математики слухали лекції доцента Квіта І.Д. з курсів “Рівняння математичної фізики”, “Теорія ймовірностей і математична статистика”, “Дослідження операцій”, “Теорія надійності”, “Інтегральні перетворення в математичній статистиці”, які вирізнялися унікальністю, глибиною та доступністю викладу.

Багато років Іван Дмитрович був Ученим секретарем Ради механіко-математичного факультету, заступником декана, членом методичної ради. Він керував важливими науково-дослідними темами, брав участь у розробці Держстандарту з питань надійності будівельних машин.

Іван Дмитрович був не тільки визначним вченим і педагогом, але й ніжним, люблячим батьком. Разом з дружиною Лідією Йосипівною вони виховали трьох синів, які стали відомими і шанованими людьми Львова.

Чотирнадцятого грудня 1990 року перестало битися серце Івана Дмитровича Квіта.

Світла пам'ять про цю чудову Людину назавжди збережеться в наших серцях.

Олександра Гнатюшин